

heraf er ikke udeblevet. Til disse Følger henregner jeg naturligvis ikke de Defraudationer, der har fundet Sted som Følge af mangelfuld Kontrol — jeg kan meget vel tænke mig, at de baade harmer og ærgrer hæderlige Arbejdere og Arbejdsledere endnu mere end os andre. Men jeg henregner hertil, at Statskassen stilles til Disposition for arbejdsuvillige, som selv har Stemmeret i Fagforeningerne og derigennem Indflydelse paa Ledelsen af Arbejdsløshedskasserne, og jeg henregner hertil, at Kasserne, der nu i overvejende Grad opererer med Statskassens Midler, anvendes som en Art Strejkekasser. Som Eksempler kan jeg nævne Elektrikerstrejken i Sommer og Brolæggerstrejken i Foraaret. Derved drages Statskassen direkte ind i Lønkampen og ganske ensidigt. Dette sidste Forhold er særlig beklageligt, men det fremgaar for øvrigt af Haandbogen for anerkendte Arbejdsløshedskasser, at dette Punkt ligefrem principielt er blevet afgjort paa urigtig Maade. Der staar der paa Pag. 87: „Hvis der er Strejke eller Lockout paa en Del af de Arbejdspladser, der ligger indenfor en Afdelings Omraade, udbetales Arbejdsløshedsunderstøttelsen kun til de Medlemmer, der ikke deltager i Arbejdsstandsningen“. Formanden for den faste Voldgiftsret peger i Betænkningens Bilag 1 saa indtrængende paa dette Forhold, idet han fremhæver, at man ikke blot maa regne de Folk for strejkende, som direkte har nedlagt Arbejdet, men ogsaa de, som uagtet Arbejdsnedlæggelsen er ulovlig, staar stille og ser paa det og nægter at optage Arbejdet. Det er noget, som praktisk i høj Grad har været fremme adskillige Gange, og det er et Forhold, som har været særlig uheldigt. Jeg vil gerne høre den højtærede Indenrigsministers Mening herom; han kaldte forleden Dag ved Forelæggelsen af Lovforslaget Hr. Ussings Betænkning for særdeles tankevækkende. Jeg kan fuldt ud give ham Ret i, at den er overordentlig tankevækkende og netop her sætter Fingeren paa et Punkt, som er overordentlig betydningsfuldt, fordi det er en af de væsentligste Anker, der er rejst imod den Maade, hvorpaa Forholdene har udviklet sig, at Statsbidraget paa denne Maade bliver sat ind som en Faktor i Lønkampen. Jeg skal paa den anden Side indrømme, at jeg meget vel forstaar, at man fra Arbejdernes Side gør det Synspunkt gældende, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke maa virke til at nedsætte Arbejdslønnen. Jeg forstaar det Synspunkt, men

man kan ikke ensidigt gøre den Betragtning gældende. Og naar jeg indrømmer dette, maa jeg ogsaa forlange, at man fra den anden Side er klar over, at Statens Bidrag heller ikke maa benyttes som et Middel til at sætte Lønnen op, hvad jeg meget let vil kunne dokumentere skete i Elektrikerstrejken eller den kollektive Arbejdsvægring af Elektrikere i Sommer. Det er aabenbart ogsaa et Punkt, der har været til indgaaende Behandling i Kommissionen. Det har nemlig affødt Lovforslagets § 8, hvilken Paragraf jeg dog, som jeg senere skalkomme til, ikke anerkender som tilfredsstillende.

Omend man forhaabentlig ikke behøver at give permanente Love for saadanne Forhold som dem, vi har levet under de sidste 4 Aar, saa kan det dog tænkes, at der ogsaa i Fredstid vil fremkomme Forhold, som gaar ud over Rammerne for den ordinære Arbejdsløshedslovgivning. Jeg kan paa dette Punkt slutte mig til den ærede Ordfører for Venstre (Sigurd Berg), som gjorde nogle Bemærkninger, der af nærliggende Grunde ikke forekom mig overraskende, idet han udtalte, at Erfaringerne paa Arbejdsløshedsomraadet nu er saa betydelige og nu maa antages at have bundfældet sig saaledes, at de kan underkastes en nærmere og omfattende Undersøgelse i en Kommission. Jeg slutter mig til denne Tanke, men jeg gør opmærksom paa, at der ved en saadan Kommissions Sammensætning maatte tages ganske særlige Hensyn, specielt til, at Forsikringstekniken og Forsikringssagkundskaben var fyldigt repræsenteret, og omend den ærede Ordfører for Venstre og jeg i sin Tid indsaa, at den Kommission, som blev nedsat i Henhold til Lov af 1ste Juli 1918 ikke kunde være meget anderledes, end den blev, saa kunde jeg dog ønske den Kommission, der fra Bunden skulde tage dette Spørgsmaal op, en noget mindre ensidig Sammensætning. Hvis Resultatet af en saadan Kommissions Arbejde skulde blive f. Eks. et Forslag om Oprettelse af en Statsforsikringsanstalt mod Arbejdsløshed, mener jeg, at et saadant Forslag ogsaa maatte underkastes en meget nøje Undersøgelse. Dette maa ikke forstaas saaledes, som om jeg binder mig selv eller mit Parti til en saadan Forsikringsanstalt, men det er en Tanke, som, naar den en Gang kommer frem, sikkert ikke kan afvises, men maa tages op til meget nøje Overvejelse. I en saadan Forsikringsanstalt vilde man ogsaa have de Rammer, der er nødvendige, hvis Forholdene i en længere eller kortere Periode